

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : **J. S.**, bývajúceho v K., proti žalovanej **Z., s.r.o.**, so sídlom v K., IČO X., zastúpenej JUDr. E. C., advokátkou Advokátskej kancelárie R. s.r.o., so sídlom v B., **o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 6 C 51/2008, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 17. júna 2009 sp.zn. 5 Co 103/2009 , takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno rozsudkom z 3. februára 2009 č.k. 6 C 51/2008-98 určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu, vykonané listom žalovanej zo dňa 25. januára 2008, zo zákonného dôvodu uvedeného v ustanovení § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, je neplatné. Žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Žalovanej uložil povinnosť na účet Okresného súdu Komárno zaplatiť titulom súdneho poplatku 99,50 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil tým, že okamžité skončenie pracovného pomeru je výnimočným spôsobom skončenia pracovného pomeru, zamestnávateľ aj zamestnanec ho musí urobiť písomne, musí v ňom byť vymedzený jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom a musí byť v ustanovenej lehote doručené druhému účastníkovi, inak je neplatné a to s poukazom na ustanovenia § 68 písm. b) a § 70 Zákonníka práce. Uviedol, že v konaní o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zaťažuje dôkazné bremeno zamestnávateľa na preukázanie toho, že skutok, ktorý použil ako

dôvod takéhoto spôsobu skončenia pracovného pomeru, sa stal. V danom konaní to znamená, že žalovaná mala bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že žalobca dňa 16. januára 2008, počas výkonu služby použil alkoholické nápoje, ktoré vzhľadom na výsledky dokazovania neuniesla. O trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, pretože si ich neuplatnil. V súlade s ustanovením § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch zaviazal žalovanú zaplatiť súdny poplatok v sume 99,50 € a to podľa položky č. 1 písm. b) sadzobníka súdnych poplatkov z dôvodu, že žalobca je oslobodený od povinnosti platiť súdny poplatok.

Krajský súd v Nitre na odvolanie žalovanej rozsudkom zo 17. júna 2009 sp.zn. 5 Co 103/2009 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu žalobcu o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v prípade žalôb ohľadne neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru je v prvom rade povinnosťou súdu sa najskôr zaoberať vyriešením otázky, či takáto žaloba bola podaná v zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehote, ktorá má prekluzívny charakter, pretože neuplatnením práva v určenej lehote dochádza k jeho zániku. Mal za to, že premlčacia lehota na podanie žaloby žalobcovi začala plynúť dňom 29. januára 2008 a posledný deň dvojmesačnej lehoty uplynul žalobcovi dňom 29. marca 2008 bez ohľadu na to, že išlo o nedeľu, pretože ide o hmotnoprávnu lehotu. Uviedol, že keďže žalobca podal žalobu osobne na Okresný súd Komárno dňa 31. marca 2008, t.j. o dva dni neskôr, je to v rozpore s ustanovením § 77 Zákonníka práce. S poukazom na tieto dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. tak, že žalobu pre preklúziu nároku zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 2, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že úspešnej žalovanej v tomto konaní ich náhradu nepriznal, pretože ich v zákonom určenej lehote do troch dní písomne nevyčísliť.

Proti rozsudku odvolacieho súdu v rozsahu, v akom súd rozhodol o trovách konania, žalovaná podala dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd s poukazom na ustanovenie § 243b ods. 1 a 2 O.s.p. v napadnutom rozsahu zmenil. Dovolanie odôvodnila tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 písm. f) O.s.p. tým, že odvolací súd nepriznal náhradu trov konania žalovanej, pretože ich nevyčísliť v zákonom stanovenej lehote, pričom pre takýto záver neboli dané dôvody. Mala za to, že odvolací súd svojím postupom odňal žalovanej, ako úspešnej v dovolacom konaní, právo vyčísliť trovy konania a zabránil, aby bolo o jej návrhu na rozhodnutie o trovách konania riadne rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, avšak dovolanie bolo podané len v časti týkajúcej sa náhrady trov konania. Prípustnosť dovolania proti tejto časti rozsudku treba posudzovať podľa § 239 O.s.p. a nie podľa § 238 O.s.p. Ide totiž o rozhodnutie, ktoré má povahu uznesenia v zmysle § 167 ods. 1 O.s.p., a to aj v prípade, že je pojaté do rozsudku o veci samej. Ani v takom prípade totiž nezmení rozhodnutie o trovách konania svoju procesnú povahu, a preto z hľadiska prípustnosti dovolania treba na neho hľadiť ako na uznesenie. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. výslovne ustanovuje, že predchádzajúce odseky 1 a 2 (prípúšťajúce dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu) neplatia, ak ide o uznesenie o trovách konania.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, ktoré zistenie by viedlo k záveru, že dovolanie je prípustné bez ohľadu na procesnú formu rozhodnutia odvolacieho súdu a spôsob jeho rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Z vymenovaných procesných väd je v dovolaní výslovne namietaná vada konania spočívajúca v tom, že žalovanej sa postupom odvolacieho súdu odňala možnosť konať

pred súdom tým, že odvolací súd nepriznal náhradu trov konania žalovanej, pretože ich nevyčíslila v zákonom stanovenej lehote.

Podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. O túto vadu konania ide vtedy, ak súd postupoval v konaní tak, že znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. v znení od 15. októbra 2008, na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia odvolacieho pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Podľa § 214 ods. 2 O.s.p., môže odvolací súd rozhodnúť aj bez nariadenia odvolacieho pojednávania.

Podľa § 211 ods. 2 O.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p, o veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že na č.l. 130 spisu je založená úprava predsedu senátu odvolacieho súdu JUDr. B. M. zo dňa 9. júna 2009, upravujúca civilnú kanceláriu na vyvesenie termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia na deň 17. jún 2009 o 10:30 hod., na čísle dverí 8 v prízemí budovy Okresného súdu Nitra. Tento pokyn došiel do civilnej kancelárie dňa 9. júna 2009. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku v predmetnej veci bolo na úradnej tabuli Krajského súdu v Nitre zverejnené 9. júna 2009. Z obsahu zápisnice vyplýva, že uvedeného pojednávania sa nezúčastnili účastníci konania ani ich právni zástupcovia. Po prejednaní veci na neverejnom zasadnutí bol v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p., verejne vyhlásený rozsudok tak, že odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu žalobcu o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania na účet právneho

zástupcu žalovanej JUDr. E. C. vo výške, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčíslil, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Dňom 1. júla 2007 nadobudol účinnosť zákon č. 237/2007 Z.z., ktorý novelizoval Občiansky súdny poriadok, a to aj jeho ustanovenie § 151, že v prípade, ak účastník konania zastúpený advokátom trovy konania v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia nešpecifikuje a účastníkovi konania iné trovy ako trovy právneho zastúpenia zo spisu nevyplývajú, súd namiesto vyhláseného prisudzujúceho výroku o trovách konania uvedie v písomnom vyhotovení rozhodnutia výrok o nepriznaní trov konania. Ako bolo vyššie uvedené, výrok o náhrade trov konania v rámci rozsudku má povahu uznesenia a predstavuje výnimku zo zásady, že súd je viazaný vyhláseným uznesením, len čo bolo uznesenie vyhlásené (§ 170 ods. 1 O.s.p.). V danom prípade, pre kladné rozhodnutie o prisúdení náhrady trov konania odvolacím súdom, bolo povinnosťou právneho zástupcu žalovanej trovy konania vyčísliť v lehote troch dní od vyhlásenia rozhodnutia. Zákonná lehota na vyčíslenie náhrady trov odvolacieho konania, ktorá začala plynúť od vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu, skončila bez toho, aby v nej žalovaná vyčíslila trovy odvolacieho konania. Odvolací súd preto správne v písomnom vyhotovení rozsudku vo výroku v časti náhrady trov konania žalovanej náhradu trov konania nepriznal s poukazom na ustanovenie § 224 ods. 2, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 O.s.p. Týmto postupom odvolacieho súdu nebola žalovanej odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalovanej nemožno vyvodit' zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebola žalovaná úspešná a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalobcovi (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 24. novembra 2009

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková